

РЕШЕНИЕ

№ 1368

гр. София, 02.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 08.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **11570** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) вр. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на В. Д. Т.-Б. чрез адвокат В. срещу решение № 1040-21-1076/21.10.2021г. на Директора на ТП на НОИ, с което е потвърдено Разпореждане № 214-00-6675-4 от 30.06.2021г. на длъжностното лице по осигуряването за безработица и на основание чл. 114, ал. 3 и във връзка с чл. 114, ал. 2, т. 2 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, е разпоредено В. Д. Т.-Б. да възстанови добросъвестно получено парично обезщетение за безработица в размер на 2370.06 лв. /две хиляди триста и седемдесет лв. и 6 ст./ - главница. С жалбата излага съображения за незаконосъобразност на постановеното решение. Жалбоподателката твърди, че при прекратяването на трудовия й договор с [фирма] е отговаряла на условията за получаване на обезщетение за безработица и неправилно осигурителният орган й вменява във вина неправомерни действия на работодателя. Моли за отмяна на оспореното решение.
В съдебно заседание, жалбоподателката, редовно призована, не се представлява, с писмено становище от адв. В. поддържа жалбата.
Ответникът- ТП на НОИ С. град, чрез процесуален представител, оспорва жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.
Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: В. Д. Т.-Б. е подала до ТП на НОИ С. -град Заявление за отпускане на ПОБ, вх. №

214-00-6675/16.07.2018г., с приложена към заявлението Заповед за прекратяване на трудовото ѝ правоотношение с [фирма], ЕИК[ЕИК], считано от 11.07.2018г. След преценка на основанията с Разпореждане № 214-00-6675-1/25.07.2018г. е отпуснато обезщетение за периода от 11.07.2018 г. до 10.01.2019 г. в размер 18,81 лв. дневно.

Във връзка с проверка по спазването на осигурителното законодателство е осъществен контрол по разходите на ДОО на осигурителя [фирма], ЕИК[ЕИК], приключил с Констативен протокол КВ-5-11-00862454/11.01.2021г. По данни от Търговския регистър и регистър на юридическите лица с нестопанска цел /ТРРЮЛНЦ/ дружеството е регистрирано на 19.04.2017г. с едноличен собственик на капитала и управител е С. З. Н.. До седалището на адреса на дружеството и до адреса за кореспонденция с НАП са изпратени задължителни предписания №№ ЗД-1-21-00597605/23.07.2019г. и ЗД-1-21-00597600/22.07.2019г., същите са върнати с вписан гриф на обратна разписка „Непознат“.

Изпратено е задължително предписание № ЗД-1-21-00691221/09.12.2019г. постоянния и настоящ адрес на С. З. Н. - [населено място] бара, област М., за представяне на необходимите документи за извършване на ревизия на дружеството. Писмото е получено срещу подпис на 27.12.2019 г.

Предвид получените задължителни предписания № ЗД-1-21-00691221/09.12.2019 г. до ТП на НОИ - [населено място], са изпратени писма изх. №№ 1043-21-733-34/03.02.2020г. и 1043-21-733-36/15.07.2020г. за предприемане на действия в рамките на предоставената им компетентност за осъществяване на контакт със С. З. Н. и установяване на местонахождението на финасово-счетоводната и трудово-правна документация на дружеството.

В отговор с писма вх. № № 1043-21-733-35/17.03.2020 г., 1043-21-733-38/24.08.2020 г. ТП на НОИ – М., е уведомило ТП на НОИ - С. град, че не е осъществен контакт с лицето. Към писмо № 1043-21-733-38/24.08.2020 г. е приложена и Докладна с рег. № 294-17028/17.08.2020г. на Районно управление на МВР [населено място]. В цитираната Докладна записки е посочено, че е снето писмено сведение от З. Н., Н. - майка, която е обяснила, че: „Н. е заминал за Германия през месец юли 2020 г., където ще работи“.

При извършена справка в информационната система на НОИ, е установено, че С. З. Н., няма декларирано начало на дейност и осигуряване в качеството му на управител на [фирма]. За същия са подавани уведомления по чл. 62 от КТ чрез трети дружества на длъжности „общ работник“ и „монтажник скеле“ с осигурителен доход в размер близък до минималния осигурителен доход.

Във връзка с извършена проверка по случая, ТД на НАП- С., с писмо с вх. №№ 1043-21-733-29/11.09.2019г., 1043-21-733- 32/22.10.2019г. и 1043-21-733-39/01.09.2020г., е уведомило ТП на НОИ С., че има подадени по електронен път, ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2017г., 2018г. и 2019г. с деклариран приходи, разходи и счетоводен резултат. Дружеството има регистрирани осем броя фискални устройства. За периода от 19.04.2017г. до 30.06.2019г. последния отчет за реализиран оборот е от 17.01.2018г. Има данни за подадени справки -декларации по ЗДДС за периода от 01.06.2017 г. до 31.01.2018г. с отчетени покупки и продажби. Има данни за подадена справка по чл. 73, ал. 6 от ЗДДФЛ за финансова 2019г. Има данни за декларирана банкова сметка - 1 бр., закрыта на 29.12.2017 г.

Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице № П-22221418000964-040-001 от 01.03.2018г, е изпратено за връчване на декларирания

електронен адрес за кореспонденция, но потвърждение за получаването му не е получено. За връчване на искането са извършени две посещения на адреса за кореспонденция, за което са съставени протоколи П. №1101035/09.03.2018 г. и П. №1100994/19.03.2018 г. На 20.03.2018 г. са предприети действия за връчване на искането по чл. 32 от ДОПК за връчване на искане за представяне на документи и писмени обяснения от, за което е изготвено и публикувано съобщение № П- 2222 14 I 8000964-С32-00 1 /20.03.2018 г, публикувано и на интернет страницата на НАП. Съобщението е поставено на табло на 20.03.2018 г. и свалено от табло на 25.03.2018 г. Искането за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице е връчено по електронен път на 25.03.2018 г. В срока по чл. 22 от ДОПК дружеството е представило декларация и документи.

При извършена справка в ТРРЮЛНЦ е установено, че няма публикувани годишни финансови отчети на [фирма], ЕИК[ЕИК].

От извършената проверката в информационната система на НОИ в „Регистър приход“ е установено, че по партидата на [фирма], ЕИК[ЕИК], за периода от месец август 2017г. - до февруари 2020 г. вкл. няма данни за внесени осигурителни вноски по фондовете на ДОО. Установено, че за периода м. 02.2018 г. - м. 06.2019 г. са подавани данни по чл.5, ал.4 от КСО без правно основание в т.ч. и за В. Д. Т.-Б..

При проверка в информационната система на НОИ /Р./ за лицето е установено, че осигурителя е подал уведомление по чл.62, ал. 5 от Кодекса на труда /КТ/ за сключен трудов договор на 11.06.2018г. на длъжност „търговски представител“ с основно трудово възнаграждение 1000,00 лв., който, считано от 11.07.2018г. е прекратен. Подадени са данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за периода от 11.06.2018г. до 11.07.2018г. вкл. с код за вид осигурен „01“.

Във връзка с липсата на публикувани годишни финансови отчети на дружеството в ТРРЮЛНЦ за 2018 г. и 2019 г., липсата на доказателства за реално реализирани приходи след м. 01.2018 г., от които да се изплащат трудови възнаграждения на част от тях във високи размери, близки до максималния осигурителен доход, липсата на търговски обекти след м. 10.2017 г., посочените сведения от лицата /за които са подавани данни м. 02.2018 г. - м. 03.2020 г./ - че работят по интернет или самостоятелно по обекти, без да посочват конкретни данни, както и сочени имена на лица, за които няма подавани уведомления и данни чрез дружеството, са довели контролните органи до извод, че [фирма], ЕИК[ЕИК], не е извършвало стопанска дейност по смисъла на Търговския закон, за времето от м. 02.2018 г. до м. 03.2020г., която да предполага назначаване на лица по трудови правоотношения за изпълняването ѝ.

Предвид установеното от извършените проверки на НАП и НОИ се приема от контролните органи на ТП на ИОИ - С. град, че лицата, за които са подавани данни по чл. 5, ал. 4 от КСО в периода от м. 02.2018 г. до м.03.2020г. вкл., не са извършвали трудова дейност, за която да подлежат на осигуряване по реда на КСО. Лицата за които има подадени данни за сключени трудови договори и декларирани осигурителни данни - от февруари 2018 г. нямат качеството на осигурени лица по смисъла на § 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО, тъй като не се установяват данни реално да са упражнявали трудова дейност като една от императивно изискуемите предпоставки по чл. 10, ал. 1 от КСО за възникване на осигурително правоотношение. Установените факти и обстоятелства били обективирани в Протокол № П-22221418000964-073-001/28.11.2018.

На дружество [фирма], ЕИК[ЕИК] са дадени задължителни предписания № 3Д-1-21-00862514/11.01.2021г. за заличаване на подадени данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО с вид осигурен "01", в т. ч. и за В. Д. Т.-Б..

След изтичане на срока за изпълнение на влезлите в сила задължителни предписания по чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО са предприети действия от контролните органи на ТП на НОИ, в рамките на предоставената им от закона компетентност, за служебно заличаване по реда на чл. 4, ал. 10, т. 4 от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, подадени от името на [фирма], ЕИК[ЕИК], за указания период.

При тези данни с Разпореждане № 214-00-6675-2/30.06.2021г. е отменено Разпореждане № 214-00-6675-1 от 25.07.2018г. за отпускане на парично обезщетение за безработица от 11.07.2018г. до 10.01.2019г. в размер на 18.81 лв. дневно, като с Разпореждане № 214-00-6675-4 от 30.06.2021 г., е разпоредено лицето да възстанови добросъвестно получено парично обезщетение за безработица (ПОБ), за периода от 11.06.2018 г. до 10.07.2018 г. вкл.

С жалба вх. № 1012-21-1530 от 12.10.2021г. В. Д. Т.- Б. против Разпореждане № 214-00-6675-4 от 30.06.2021 г. е образувано административно производство приключило с Решение № 1040-21-1076 от 21.10.2021г. на директора на ТП на НОИ С. град, с което обжалваното разпореждане е потвърдено.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира, че жалбата е допустима - подадена е в срока по чл. 118, ал. 2 от КСО и от лице, което има право и интерес от оспорване, като адресат на индивидуалния административен акт. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е Решение № 1040-21-1076 от 21.10.2021г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт (НОИ) - С. град. Същото е издадено от компетентен орган, на основание чл. 117, ал. 1 от КСО. По реда на чл. 117, ал. 3 от КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Спазена е и предвидената в закона писмена форма - чл. 117, ал. 3 от КСО. Административният акт е мотивиран, в производството по издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Разпореждане № 214-00-6675-4 от 30.06.2021г. също е издадено от компетентен административен орган. Съгласно чл. 114, ал. 3 от КСО това е длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт. В настоящия случай разпореждането е издадено от ръководител на осигуряването за безработица при ТП на НОИ - С. град, който е материално и териториално компетентния административен орган съгласно нормата на чл. 114, ал. 3 от КСО и Заповед № 1015-21-79/16.03.2021г. на директора на ТП на

НОИ.

На първо място, съдът намира, че следва да се отбележи правно значимия факт за настоящото поризводство, че разпореждане № 214-00-6675-2/30.06.2021г., с което е било отменено разпореждането от 25.07.2018г. за отпускане на парично обезщетение за безработица (ПОБ), и разпореждане № 214-00-6675-3/30.06.2021г., с което е постановен отказ за отпускане на ПОБ по заявлението от 16.07.2018г., които подлежат на самостоятелно обжалване, като необжалвани от Т.-Б. са влезли в сила и последиците от това следва да бъдат зачетени в производството по обжалване на разпореждане № 214-00-6675-4 /30.06.2021г. На основание чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО е разпоредено В. Т.-Б. да възстанови добросъвестно полученото обезщетение за безработица за периода 11.07.2018г. до 10.01.2019г. в размер на 2370.06 лв.

Настоящият съдебен състав намира, решението на директора на ТП на НОИ С. град за правилно и законосъобразно.

В случая с оглед констатираните от контролните органи данни за невнесени осигурителни вноски от [фирма] са послужили за основание за извършване на проверка в осигурителя, за да бъде установено дали те са били дължими. Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за които са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. С § 1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО е въведена легалната дефиниция на понятието "осигурено лице" - физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. От съдържанието на цитираното определение за "осигурено лице" следва, че едно от условията, на които трябва да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО.

При извършената проверка по разходите на ДОО на [фирма] не се доказва реално упражняване на трудова дейност от лицата, за които са подадени уведомления за сключен трудов договор, тъй като не се установява извършвана дейност от дружеството след 31.01.2018г., която да налага необходимост от наемане на работна сила, нито наличие на приходи, които да обуславят изплащане на трудови възнаграждения в размерите, за които са подадени данни за осигурителен доход в Р.. Видно от справките от регистъра на трудовите договори по Булстат на осигурителя [фирма] за всички подадени уведомления дружеството и тези, подадени само през 2018г. се констатира, че именно след горепосочената дата са били подавани уведомления за сключени трудови договори с високи размери на основното трудово възнаграждение. Данните са подавани по електронен път, с КЕП, от името на управителя на дружеството, но липсват доказателства, че лицата за които са били подадени уведомления за сключени трудови договори действително са работили. На основание коментиранияте нови доказателства от извършените проверки са заличени данните по чл. 5, ал. 4 от КСО, които имат значение за определяне на правото, размера и периода за изплащане на ПОБ. При безспорната фактическа установеност на липса на търговска дейност на [фирма] за периода от м. февруари 2018 г. до м. март 2020 г., както и при заличени данни по чл. 5, ал. 4 от КСО по отношение на трудовото правоотношение на жалбоподателката в дружеството, обосновано в оспорения акт е прието, че са налице нови доказателства, събрани в резултат от извършените проверки, установяващи, че жалбоподателката не е упражнявала трудова дейност,

която е основание за възникване на осигурително правоотношение. В тази връзка неоснователни и недоказани са твърденията на жалбоподателя за реално осъществявана трудова дейност на длъжност „търговски представител“ в дружеството.

С оглед на гореизложеното съда намира за съответен на закона изводът на административния орган за наличие на предпоставката по чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО за отмяна на влязло в сила разпореждане, с което е отпуснато парично обезщетение за безработица. Съгласно цитираната норма влязлото в сила разпореждане за отпускане на парично обезщетение за безработица може да се отмени от органа, който го е издал, когато са представени нови документи или доказателства, които имат значение за определяне правото, размера и периода на паричното обезщетение за безработица.

При невъзникнало осигурително правоотношение и наличието на заличени данни за осигурителен стаж и осигурителен доход, длъжностното лице, осъществяващо ръководството по осигуряването за безработица като административен орган, действащ при условията на обвързана компетентност, е длъжно да се съобрази с новонастъпилите обстоятелства във връзка със заличаването на данните и да приложи чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО.

Съгласно чл. 114, ал. 2 от КСО, добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на изрично предвидените случаи, при които възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение, като в т. 2 е предвидена и хипотезата, при която след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане. В случая след изплащането на сумите за парични обезщетения за безработица в размер на 2370.06 лв. за периода от 11.07.2018г. до 10.01.2019г. и след извършена проверка от контролните органи са събрани данни, от които е установено, че извършените осигурителни плащания са без правно основание. Това е и материалноправното основание по чл. 114, ал. 2, т. 2 КСО за възстановяване на сумите за осигурителни плащания от получило ги лице. Изложеното налага извода за осъществяване на предпоставката на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО за издаване на разпореждане за възстановяване на получената сума за ПОБ. Настоящият състав намира, че административният акт, предмет на съдебен контрол е издаден при наличие на посочените в закона материални предпоставки и съответства на относимите правни норми, поради което се явява законосъобразен и следва да бъде потвърден, а жалбата срещу него като неоснователна следва да се отхвърли.

При този изход от спора ответната страна има право на разноски. На основание чл. 143, ал. 4 от АПК в полза на ответника следва да се присъдят съдебни разноски за юрисконсултско възнаграждение. Същите се определят по реда на чл. 24 от Наредбата за правна помощ и се

присъждат в размер на 100. 00 лв.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК,
Административен съд - София град, 55 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Д. Т.-Б. срещу решение № 1040-21-1076/21.10.2021г.на Директора на ТП на НОИ С. град, с което е потвърдено Разпореждане № 214-00-6675-4 от 30.06.2021 г. на длъжностното лице по осигуряването за безработица.

ОСЪЖДА В. Д. Т.-Б., ЕГН [ЕГН] да заплати на Териториално поделение НОИ-С. град съдебни разноски в размер на 100 лв. /сто лева/.

Решението на основание чл. 119, ал. 1 от КСО не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: